

دایه سوږیبه مهرگه ساته کانی دهگیریته وه

با بیبهین بۆ لای دکتور، دهیوت بۆ چیهتی تۆ هه موو سالیکی یه کۆتیک ده بپیت با بمن!! له سالی ١٩٨٥ میژده کهم تووشی نه خۆشیه که بوو به هیچ جۆریک نهیده توانی بجۆلته وه، ده بویه نانم بکردایه به ده میه وه دایکیشی وایده زانی منیش وهک ئه وان خرابم عاره قی شهرمه زاری ده پرشت...

تا هشت سال ئاوا میژده کهم به خۆیکرد، بیته وهی بۆ ته نه جاریکیش کرده وه ناشیرینه کانی خۆیان بیربخه مه وه، خه سووم به رده وام پییده وتم شهرمه زاری تۆین، منیش ده موت تا لاپه رهی کۆن هه لمه دره وه، له راپه رینه کهی ١٩٩١ ئه و کورپه ی که خه سووم به خۆی کرد مرد، پاشان خه سووم به رگه ی ئه و خه فته تی نه گرت له سالی ١٩٩٣ دا ئه ویش ده مریت.

ته نه منو کورپه تا قانه کهم ده میینه وه، کاتی گرانیه که یه زۆر نارپه حه ت بووین، به لام هه ر ده موت خوی گه وه له وه هه موو نارپه حه تیه رزگاری کردین، ئیستاش هه ر رزگارمان ده کات وه هه رواشبوو سالی ٢٠٠٤ کورپه کهم خۆیندنی ته واو کردو له سالی ٢٠٠٦ ژانی هاوسه ریته ی پیکه ئینا و ئیستاش کورپه ی دوو سالو کچیک ٨ مانگیان هه یه، منیش به ته نیا دانیشتوم تا ئه وان به ناسوده یی بژین، چونکه خۆم چۆژی ژیانم نه کرد، به لام سوپاس بۆ خوا پشتوو په نام هه ر خوا بووه له هه موو کاتیکیا وه ئه مانه م تا ئیستا لای کس باس نه کردوه، له به ره وهی کورپه کهم به رابردوی منه وه نازار نه چۆژیته و ئیستاش شانازی ده کهم به کورپه کهم وه که کورپه ی تیکه شتوه له دینو زۆر خۆراگره ...

جگه له تۆ کهس ناگای له حاله م نهیه ...

پۆژ تا ئیواره ئیشم له گه لدا ده کردو کاتی نان خواردنیش ده بویه بگه رپامایه ته وه ماله وه نانم بۆ ناماده بکردایه، ئه گه ر نان حازر نه بویه ئه و ئه و شه وه گه ور جیگه م بوو.

کات رویشتو تپه ری، خوی گه وره کچیک پی به خشمیم تا له ته نیادا نه مینه مه، به لام کاتیک که میژده کهم زانی کچم بووه هات ئه وه نده ی لیدام تا له هۆش خۆم چووم، کاتیک هۆشم هاته وه کورپه کهم به بی نازو به ته نیا دانراوه ...

کچه کهم ته نه منی دووسالو نیو بوو له شه ویکی زستاندا ده ریکردینو دراوسیکانیش له ترسی میژده کهم نه یانده وێرا ده رگامان لیکه نه وه، به و شه وه رۆشتمه وه مالی مام، کاتیک ده رگای لیکرده وه تووره بوو وتی: بۆ هاتوویته ئیره چیت له من ده ویت بۆ ئه گینا ده تکرۆم، گه رپامه وه ماله کاولبووه کهی خۆم ...

منداله کهم نه خۆش که وتو پاش دوو پۆژ کورپه ئه زیزه کهم مرد! زۆر له خوا پارامه وه تا کورپه م بدات، به لکو تۆزیک باشین له گه لم، خوی گه وره کورپه ی پی به خشمیم، به رده وام پییده وتم تۆم کورپه کورپه ی خۆمه و باداییم به خۆی بکات نهیده هیشته ته نانه ت له ئامیزی بگرم ...

تا خوی گه وره کورپه ی تری پیبه خشمیم خۆم به خۆیم کرد. نازاره کانی ژیانم هه ر به رده وام بوو تا سێ مندالی ترم بوو دوانیان به وێ نه خۆشیه وه مردن ته نه نیان ٣ سالو ٤ سال بوو که به میژده کهم ده وت

ژنه گه وره کهی زۆر نه رمو نیان بوو له گه لمان، به لام له ترسی مامه دلره کهم نهیده وێرا وهک پیویست نازمان بکیشیت.

پاش ماوه یه ک خوشکه گه وره کهم ده دات به شیربایی ته نه منو کچی باجیه کهم ده میینه وه، پاشان به درژایی رۆژگار ئیشی مالانی پییده کردم وه ئیواره ش پاره کهی لیده سه ندم ده یوت تۆ خاوه نی خۆت نیت له مالی مندا ده ژین، به رده وام ژنه بچوکه کهی لیده داینو نه یده هیشته نانیک پی فرمیسک بخۆین ...

تا رۆژیکان چی تر له توانامدا نه ماو به رگرم له خۆم کرد له کاتی لیداندا، به لام ئه و زیاتر تووره بوو قژی به پیستی سه رمه وه ده ره ئینا و تا ئیستاش جیگا کهی هه ر ماوه، که مام هاته وه خوشکه بچوکه کهم شکاتی له ئامۆژنم کرد، به لام مام به گالته پیکردنیکه وه وتی: دهستی خۆش بیت، ئه ویش به بیانوی ئه وهی قسه ی گپراوه ته وه خوشکه بچوکه کهم داخ ده کاتو دواتر خوشکه کهم نه خۆش ده که ویتو پاش ماوه یه ک ده مریتو به ته نیا بۆ مه یه نه تیه کانی ژیان من جیمده هیلت.

ته مه نم ١٢ سال ده بیته به زۆر ده مدات به شوو به پیویکی ده وله مند، من رازی نه بووم، چونکه کورپه ی تووره و ناشیرین بوو، به لام پاش لیدانیک زۆر به ناچار رازی بووم، شیربایی منیشی وه رگرت به سامانی باوکو شیربایی خوشکه کهم تیر نه بوو منیشی فرۆشت! هاوسه ره کهم هه ر له سه ره تای ژانی هاوسه ریماندا وهک کۆله یه ک مامه له ی له گه ل ده کردم به رده وام له گه ل دایکیدا قسه ی ناشیرینان پییده وتم، هه ر ده موت خویبه

سوږیار علی

ئه گه ر هه موو چینو توژده کانی کۆمه لگا بروانه پایه به رزو پیروژه کهی ئیسلام که بووه ته تاکه ریکایه ک بۆ هیئانه دی خه وه کانه مانو جیاوازی نه کردنی له نیوان پیاوانو ئافره تان و پیشینه کردنی مافه کانی ئافره ت ئه و ژیان تامو چۆژیکی تری ده بوو، به لام به داخه وه کهسانی دوور له دینو دابونه ریته هه له کانی کۆمه لگه ئافره تان ده که نه ئامانجی گلاوی خۆیان، لیزه داو له م ده رفه ته دا، دایکیکی خۆراگر که بووه ته سووته مه نی ئه و ئامانجه گلاوه ده وینین.

ئه و له سالی ١٩٥٣ له یه کیک له گونده کانی ده وره یی شاری سلیمان له دایکبووه ده لیت: ئیستا ته مه نم ٥٦ ساله له گه ل دوو خوشکه گه وره کهم له خیزانیک پی سوږو خۆشه و یستیدا ده ژیان هه ر له ته مه نی مندالیدا بووم دایکم ده مریتو باوکم ژن ده هیئیته وه، باجیه که مان زۆر باش بوو له گه لماندا وهک مندالی خۆی سه یری ده کردین، پاشان باجیه کهم کچیک ده بیته دواتر باوکم ده مریت له م کاته دا ته مه نم ته نه ا ٣ سال بوو.

به مردنی باوکم ده رگای خۆشه ختی به رووماندا داده خرت، مامیک هه بوو رازی نه بوو که باجیه کهم به ختومان بکات به بیانوی ئه وهی که گویا کورمان نییه وه هه موومان زه عیفه یین نابیت به ته نیا بژین، باجیه کهم ده رده کاتو ئیتمه ش ده باته لای خۆی ده ست به سه ر مالی باوکماندا ده گرتو ده یخوات، مام دوو ژنی هه بوو

هه والو چالاک خوشکان

*** لقی پانیه:**

عبدالله و چه ند کارمه ندیک تر پیشوازیان لئ کرا. وه فدی ناوبراو پیروزیایی و نرخاندنی رۆل و ماندوبونیان ئاراسته کرد و هیوای زیاتر به خه مبوونی کیشه کانی خواست له م ده فته ره.

رائد حه سه ن زۆر سوپاسی لقی خوشکانی کرد و به لقیکی چالاکي نرخاند له م ده فته ره که رۆلی به رچاوی هه بووه بۆ هوشیار کردنه وه وه هه ماههنگی کاری پیکراوه یی ..

– به روار ٢٠٠٩/١٢/٨ وه فدیکی لقی پانیه ی خوشکان که پیک هاتبوو له به رپرسی لقی نیگار حه مه د و فاتمه ئیبراهیم ئه ندانی لقی سه ردانن نویسنه گی به دواچونی توندوتیژی دژی ژنانی له راپه رین کردو له لاین رائد حه سه ن به رپه وه بری نویسنه گو نشیو

*** به ریتانیا**

– به روار ٢٠٠٩/١٢/١٦ خوشکه نه زا که ت حه سه ن، باه تیکه ی به ناوی (وانه بیژی سه رکه وتوو و چۆنیته ی ناماده کردن و پیشکه ش کردنی وانه یه کی سه رکه وتوو) بۆ ژماره یه ک له کادرنی پیشکه وتوو

